

μεν ἀτεκνία. νεότης ἀνὴρ πολὺ καὶ ἀγαθὸν ἀγαθήσεν
 καὶ ἄρρωθώματ'· οἶον μέγεθος· κάλλος· ἰσχὺν· οὐκ
 μιν ἀγωνιστικῶν· ψυχῆς δὲ σωφροσύνη καὶ ἀνδρεία· νέου
 ἄρρωθαι· ἰσθία δὲ ἀτεκνία καὶ πολυτεκνία· τὸ τὰ ἴσθια τε
 κνα πονα καὶ τοιαῦτα εἶναι καὶ θύλα καὶ ἄρρωθ'· θη
 λέων δὲ ἀρρωθ' σώματος μετὶ κάμος καὶ μέγεθος· ψυχῆς
 δὲ σωφροσύνη καὶ φιλοφιλία· ἀνὰ ἀνδρεία αὐτῶν· ὁμοίως δὲ
 καὶ ἰσθία, καὶ κοινῆ καὶ καὶ ἀνδρα καὶ μετὰ γυναικας
 δεῖξιν τῶν εὐφροσύνην ὑπαρχίντων τοιούτων· ὅτι γὰρ τὰ μετὰ
 γυναικας φραῖλα, ὡς πρὸ λακεδαίμονι οἰς, σχεδὸν μετὰ
 τὸ ἡμῶν οὐκ ἀσάμουν ἄτι· πλουτοσεμφῆ νομίσματ
 πολλῆθος· γῆς χωρίων κτήσις· πλῆθὸν καὶ μέγεθος καὶ κτήσιν
 διαφρονέων· ἔτι δὲ ἐπίπλων κτήσις καὶ ἀνδρα πόσων ἂ
 σοσκυμάτω· καὶ πλῆθὸν καὶ κτήσιν διαφρονέων· ταῦτα
 σε πάλιν ἀσφαλῆ καὶ ἀνδρεία καὶ χηρίσιμα· ἔτι δὲ χηρί
 σίμα μετὰ μῶνον τὰ κτήσιμα· ἡ ἀθρία σε τὰ πρὸς ἀπό
 λαυσιν· καὶ πῶμα σε λέγω, ἀφῶν αἰ τὸ πρὸς ἀπό
 τῆσιν δὲ ἀφῶν μετὰ πρὸ τῶν χηρίσιν γίνεσθαι ὅτι καὶ ἀ
 ζιον· ὅρος δὲ ἀσφαλῆς μετὶ τὸ πρὸς ἀπό καὶ οὐ τὸ κτή
 σιν, ὡς τὸ φῶν εἶναι τὸ χηρίσιν αὐτῶν· τοῦ τ' οἰκῆ εἶναι
 ἢ μετ'· ὅτι τῶν εὐφροσύνην, ἢ ἀπασμῶν ἴσθια λέγω δὲ ἀπασμῶν ἰ
 ωσιν, ὁδὸν καὶ πρῶσιν· ὅπως δὲ τὸ πλουτῆν ὁδὸν εὐφροσύνη
 μῶνον, ἢ ἐπὶ τῶν κτησῶν· καὶ γὰρ ἢ ἐπὶ τῶν ἀσθῶν τοῦ τοῦ
 των καὶ ἢ χηρίσιν, πλούτος· εὐδοξία δὲ ἀσθῶν, τὸ ὑπο
 πῶσιν πρῶσιν ὑπολαμβάνουσιν· ἢ τοῦ τοῦ τῶν ἔχων δ
 πῶσιν εὐφροσύνη· ἢ οἱ πολλοὶ· ἢ οἱ ἀγαθοὶ· ἢ οἱ φρόνιμοι·
 τῶν δὲ ἀσθῶν μετὰ σῆμα ἀσθῶν μετὰ ἀσθῶν ὑμῶν ται
 σε δῆσαι ὡς μετὰ κτήσιμα· οἱ ἀσθῶν τῶν οὐ μετὰ
 ἀλλὰ ὑμῶν καὶ ὁδὸν μετὰ ἀσθῶν· ἀσθῶν δὲ, ἢ

Divitias qui amat: fructus
 eius non capiet ex eis.